

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 77/2564

คำวินิจฉัยที่ 77/2564 ศาลปกครองอุดรธานี ศาลผู้ส่งความเห็นศาลจังหวัดอุดรธานี ศาลผู้รับความเห็นนาย ป. ผู้ฟ้องคดีเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุดรธานี ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นเอกชน ยื่นฟ้อง เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดอุดรธานี ที่ ๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่ออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันพิจารณาเรื่องของผู้ฟ้องคดีตามระเบียบและกฎหมายและนำเข้า กบร. จังหวัด เพื่อพิจารณาใหม่และออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามที่นำขึ้นและยื่นคำขอ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การทำนองเดียวกันว่า ที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีขอออกโฉนดอยู่ในที่สาธารณประโยชน์ "โคกคูณ" และคำนวณเนื้อที่ได้มากกว่าหลักฐาน ส.ค. ๑ จำนวน ๙๖-๒-๖๒ ไร่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า คดีนี้แม้ผู้ฟ้องคดีจะตั้งรูปเรื่องการฟ้องคดีเป็นการขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง แต่เมื่อพิจารณาลักษณะข้อพิพาทในคดีนี้จะเห็นได้ว่าเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาท ซึ่งตามหลักฐาน ส.ค. ๑ เลขที่ ๒๗ นั้นระบุจำนวนเนื้อที่เพียง ๖ ไร่ แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีนำขึ้นและให้รังวัดออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีถึง ๑๐๒ ไร่ ๒ งาน ๖๒ ตารางวา มากกว่าหลักฐานเดิม ๙๖ ไร่ ๒ งาน ๖๒ ตารางวา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ เพราะจะเป็นการนำขึ้นเอาที่ดินนอกหลักฐาน ส.ค. ๑ รวมเข้ามาด้วย แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีได้นำขึ้นแนวเขตที่ดินครบทุกด้านถูกต้องตรงกับ

คำพิพากษา

ส.ค. ๑ และข้างเคียงก็คงเดิม โดยมีผู้นำท้องถื่นร่วมนำขึ้นและเจ้าของที่ดินข้างเคียงทุกด้านก็ได้มาชี้ระวางแนวเขตที่ดินของตน อันทำให้เชื่อได้ว่าเป็นที่ดินแปลงเดียวกันหรือเป็นขอบเขตตามหลักฐานเดิมแน่นอน ทั้งเจ้าหน้าที่ที่ทำการรังวัดก็เห็นว่าการทำประโยชน์เต็มพื้นที่แล้ว เจ้าพนักงานที่ดินจึงสามารถออกโฉนดที่ดินทั้งหมดตามที่ผู้ฟ้องคดีนำขึ้นและยื่นคำขอ โดยอ้างมาตรา ๕๙ ตรี แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และข้อ ๘ ของระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ว่าด้วยเงื่อนไขการออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองก็เห็นว่าที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีขอออกโฉนดอยู่ในที่สาธารณประโยชน์ "โคกคูณ" และมีผู้ครอบครองหลายรายอย่างเป็นสัดส่วนแต่ยังไม่ได้มาขอรังวัดออกโฉนดที่ดินการนำที่ดินนอกหลักฐาน ส.ค. ๑ มารังวัดรวมเข้าด้วย ย่อมจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีตามข้อโต้แย้งระหว่างผู้ฟ้องคดีและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงเป็นข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทซึ่งมีผลกระทบต่อนิติในที่ดินของบุคคลอื่นและที่สาธารณประโยชน์โคกคูณ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://www.thaideka.online/deka/77/2564>